

DECIZIA NR.79/11.11.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu, a fost investită în baza art.179 din O.G.92/2003 R, cu soluționarea contestației formulate de **S.C. X** împotriva Deciziei de impunere nr./16.09.2005 întocmită de Activitatea de Control Fiscal Sibiu.

Suma totală contestată este de XXXX lei și reprezintă :

- - impozit pe profit ;
- lei - dobânzi aferente ;
- lei - penalități aferente.

Contestația a fost formulată prin avocat la dosarul cauzei existând împluternici - rea avocațială în original.

Contestația a fost depusă în termenul impus de art.177 din O.G.nr.92/2003 R, fiind înregistrată la organul constatator cu nr./13.10.2005 iar la Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu cu nr/19.10.2005.

I. Prin contestația formulată petenta consideră ca nejustificat punctul de vedere al organului de control referitor la deductibilitatea costului tichetelor de masă acordate angajaților în perioada iulie 2003 – iunie 2005 întrucât :

- O.U.G. nr.79/2001 este aplicabilă persoanelor juridice cu capital integral sau majoritar de stat iar contestatoarea este o societate cu capital integral privat.

Chiar dacă am admite că O.U.G.nr.79/2001 s-ar aplica tuturor comercianților

indiferent de natura capitalului social măsura neadmiterii la deducere a costului tichetelor de masă întemeiată pe prevederile art.15 este incorectă întrucât interzice acordarea tichetelor de masă începând cu luna în care se înregistrează datorii bugetare restante dar nu sancționează nerespectarea acestei interdicții cu neadmiterea la deducere a costului tichetelor acordate.

II. Organul de inspecție fiscală prin Decizia de impunere ce face obiectul prezentei contestații stabilește că valoarea tichetelor de masă acordate salariaților, în condițiile neachitării la scadență a obligațiilor fiscale către bugetul consolidat al statului, nu este deductibilă fiscal la stabilirea profitului impozabil aferent perioadei iulie 2003 – iunie 2005.

III. Luând în considerare constatările organului de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele :

Cauza supusă soluționării este de a stabili dacă societatea putea acorda sau nu tichete de masă salariaților în perioada iulie 2003 – iunie 2005 în condițiile în care înregistrează obligații bugetare restante.

În speța dată sunt aplicabile prevederile art.15 din O.U.G.nr.79/2001 privind întărirea disciplinei economico-financiare și alte dispoziții cu caracter financiar.

“(2) Începând cu luna în care înregistrează obligații bugetare restante sau pierd înlesnirile la plata acestora, angajatorii nu mai pot acorda tichete de masă salariaților pe perioada în care înregistrează obligații bugetare restante, în condițiile legii”.

Afirmația petentei din contestație referitoare la faptul că O.U.G.nr.79/2001 în totalitatea ei este aplicabilă persoanelor juridice cu capital integral sau majoritar de stat iar contestatoarea nu face parte din această categorie fiind societate cu capital integral privat, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât :

- titlul ordonanței nu precizează sfera de cuprindere a contribuabililor ;
- art.1 din ordonanță definește noțiunea de agent economic, respectiv regie, societățile și companiile naționale și societățile comerciale la care statul sau o unitate administrativ teritorială este acționar majoritar ;
- la art.2-11 se stabilesc măsuri pentru întărirea disciplinei economico-financiare făcându-se trimitere doar la agenții economici așa cum sunt definiți la art.1 ;

- la art.14 al ordonanței se folosește noțiunea de agent economic în sens general fără să se facă precizarea – “agenții economici prevăzuți la art.1”, acest articol referindu-se la agenții economici care au beneficiat de facilitățile ordonanței de urgență nr.163/2000 aceasta din urmă aplicându-se și agenților economici cu capital privat ;
- art.15 aplicabil în speța dată, nu folosește noțiunea de agent economic ci aceea de angajatori.

În contextul art.1 din Legea nr.142/1998 privind acordarea tichetelor de masă angajatorii sunt definiți ca fiind societățile comerciale, regiile autonome și din sectorul bugetar, precum și din cadrul unităților cooperatiste și al celorlalte persoane juridice sau fizice care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă.

Din coordonarea art.15 (2) din O.U.G.nr.79/2001 și a art.1 din Legea nr.142/1998 se desprinde faptul că angajatorii așa cum sunt definiți ei nu pot acorda tichete de masă salariaților pe perioada în care înregistrează obligații bugetare restante, ceea ce este și cazul S.C.” X .

În consecință art.15 și 17 din O.U.G.nr.79/2001 face referire la toți angajatorii așa cum sunt definiți la art.1 alin.(1) din Legea nr.142/1998. Prin prevederile art.17 din O.U.G.nr.79/2001 legiuitorul abrogă prevederile art.52 (2) din Legea bugetului de stat nr.216/2001 referitoare la tichetele de masă, prevederi aplicabile tuturor angajatorilor nu numai celor cu capital de stat.

Referitor la afirmația petentei :

“art.9 al.7 lit.r) din legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit, nominalizează expres cheltuielile reprezentând costul tichetelor de masă ca făcând parte din categoria cheltuielilor deductibile” menționăm că la acest articol se prevede :

Cheltuielile nedeductibile sunt :

“(r). alte cheltuieli salariale și/sau asimilate acestora, care nu sunt impozitate la persoana fizică, dacă legea nu prevede altfel”.

Întrucât petenta nu a impozitat valoarea tichetelor de masă la salariați și a înregistrat obligații bugetare restante, cheltuielile cu tichetele de masă în perioada iulie 2003 – iunie 2005 sunt nedeductibile fiscal.

Dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate în baza art.116 și 121 din O.G.nr.92/2003 R, ca o măsură accesorie în raport cu debitul.

Pentru considerentele reținute în baza art.180 (1) și 181 (5) din O.G.nr.92/2003 R,

D E C I D E :

- respinge contestația ca neîntemeiată pentru suma de XXXX lei reprezentând :

- lei - impozit pe profit ;
- lei - dobânzi aferente ;
- lei - penalități aferente.

Prezenta Decizie poate fi atacată la Tribunalul Sibiu în termen de 6 luni de la comunicare.